

DEMOKRATI

BETYDER BYRÅKRATI

Våra förfäder såg till att kungens och kyrkans makt begränsades, men institutionerna genom vilka kungar och biskopar styrde avskaffades inte: de *demokratiserades*. För oavsett vem som driver dessa institutioner – om det så är en kung, en statsminister eller en väljare – blir resultatet för mottagaren ungefär detsamma. Lagar, byråkrati och polis kom före demokratin; De fungerar på samma sätt i en demokrati som i en diktatur. Den enda skillnaden är att bara för att vi kan rösta om hur de ska tillämpas, förväntas vi se dem som *våra* även när de används mot oss.

Ju fler det är som omfattas av en demokrati, desto färre är det som deltar aktivt i beslutsfattandet. På storskalig nivå kräver demokrati en stor apparat av regelverk, formalia, kontrollinstanser och flera nivåer av representation, som de flesta av oss varken orkar sätta sig in i eller spela med i. Resultatet är ett enormt resursslöseri i form av tidsödande möten, pappersarbete, lobbyism och valkampanjer – bara för att hålla uppe en fasad av folkets delaktighet.

Utan regler och myndighetsutövning skulle det bli *anarki*: vi skulle delta direkt i de beslut som formar våra liv. Istället för att skicka in namninsamlingar till beslutsfattare eller vänta på myndigheters godtyckliga beslut, skulle vi tillsammans kunna utforska sätt att lösa problem på våra egna villkor.

